

PODOBENSTVÍ O SVATEBNÍM ŠATĚ

Kázání ze soboty 3.10.2020 – br. Michal Balcar

Mt 22,11-14

Úvod

Dovolte mi dnes pokračovat v sérii svatebních kázání. Podobně jako minulý týden ale začnu svou zdravotní trampotou. Všichni jste se mě ráno ptali, proč mám ovázaný palec. Řeknu k tomu jen tři věci – povinnost odstranit roh B občanského průkazu, nůž na koberec a kazatelská nešikovnost. Prostě jsem si na svatbě Marušky Kubrichtové, rozené Prorokové, uřízl kus palce a roh B zůstal nedotčen. Chci říci, že jsem rád, že svatební sezóna je u konce, protože bych další obřad již nemusel přežít.

O svatebním šatu

Textem k mému dnešnímu kázání je podobenství o svatebním šatu.

Když král vstoupil mezi stolovníky, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. Řekl mu: ‚Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?‘ On se nezmohl ani na slovo. Tu řekl král sloužícím: ‚Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.‘ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.“

Tohle není příjemné podobenství. Dokonce si dovolím tvrdit, že je zúzkostňující. Vytváří v nás obavy. Jsem já ten, kdo by mohl být nepatřičně oblečen? Jsou to moje chyby, hříchy, které způsobí, že budu vyhozen do temnoty?

Není pochyb o tom, že tento příběh je integrální součástí podobenství o hostině, které mu předchází. Když budeme hledat vnitřní logiku příběhu, tak nás ostrá reakce pána hostiny vůči člověku, který nemá svatební šat, poněkud zarazí. Proč mu to vyčítá, když to působí, jako by byl pozván na poslední chvíli? Částečné vysvětlení tohoto pocitu tkví také v tom, že v myslí máme silně přítomnou Lukášovu verzi. Lukáš totiž říká, že ti, kdo jsou pozváni v druhé řadě, jsou společenská nejnižší vrstva. Bezdomovci, chudáci, mrzáci. Kde by takoví lidé vzali svatební šat? Matouš ale o tom nemluví, charakterizuje je jinak. Pro něj jsou to „dobří i zlí.“ Není tedy důvod, proč by nemohli mít odpovídající svatební oblečení.

My té situaci rozumíme. Kdo z nás už někdy nebyl někde oblečený příliš noblí nebo naopak příliš civilně? Kdo z nás nezná ten pocit, kdy se cítí jako nahý v trní, protože má či nemá kravatu? Kdo z nás nezná ten pocit, že na něj všichni koukají jako na režiséra Sedláčka (není příbuzný Daniela) na předávání státních vyznamenání ve Vladislavském sále?

Já tomu rozumím i proto, že mi ta situace připomíná jeden můj sen. Ocítám se v něm v modlitebně během bohoslužby a ve chvíli, kdy jsem vyzván ke kázání, tak zjišťuji, že mám na sobě pyžamo. A v modlitebně to šumí, ozývá se tlumený smích.

Co ten svatební šat symbolizuje? Proč na jeho absenci pán reaguje tak tvrdě? Vykладаči se (jako vždy) neshodnou. Ale je zjevné, že v té úplně nejobecnější poloze symbolizuje snahu

se na svatbu připravit. Brát ji vážně. Ten, kdo je na svatbě v teplákách slavnost znevažuje, shazuje. Tak jako ti, kdo odmítli pozvání v první skupině, tak se chová i ten, kdo přišel na svatbu v mikině.

Jako vždy i v tomto podobenství je klíč k porozumění v poslední větě. Mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán. Jsme my vybráni? Odpověď na tuhle otázku není složitá. Ano, jsme. Pokud svatbu pána hostiny, krále země, Beránka Božího bereme vážně a připravujeme se na ni. A že náš oblek nebude podle poslední módy a té nejlepší značky? Jsem si jistý, že nad tím pán jistě přimhouří oko.